

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETEL: 31 ÁR egynegyed évre:
Helyben házhoz szállítva 1.60 Pengő
Vidékre postán 2.— Pengő
Külföldre egy évre 3 dollár

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:
vitéz Szabadváry Ferenc
Vadász tér 13. Telefonszám 4.

Kiadótulajdonos:
Rónai Frigyes
Várkör 39. sz. Telefonszám 28.

Hirdetések millimétersoranként 6 fillér.
Hirdetések díja előre fizetendő
Nyilatkozó sorok 40 fillér
Szövegkiosztó reklámdíj sorok 20 fillér.

A Nemzeti Egység országos szervezetének vezértitkára Köszegen.

Érdekes ügyek a Nemzeti Egység
közvetlen választmányának ülésén.

Vitéz Marton Béla gazdasági főtanácsos, országgyűlési képviselő, a Nemzeti Egység országos szervezetének ügyvezető főtitkára Zsindely Ferenc országgyűlési képviselő és két központi titkár kíséretében pénteken este városunkba érkezett, ahol részt vett a Nemzeti Egység községi választmányának teljes ülésén. 6 órára volt jelezve megérkezési ideje, de autodefektus miatt Sopronvármegyéből megkésve még csak háromnegyed hét órakor érkeztek Köszegre. Mivel pedig 7 órára már Szombathelyre volt összehívva választmányi ülés, így Köszegen a tervezettnél rövidebb ideig tartózkodhattak ezuttal csak.

A Nemzeti Egység választmányi ülését Zoltán Géza nyitotta meg bejelentve, hogy Czeke Gusztáv elnök és Dömötör Gyula alelnök nem tartózkodnak Köszegen. Megnyitó szavai után vitéz Szabadváry Ferenc referált a Nemzeti Egység szervezési munkálatairól, majd bejelentette, hogy valószínűleg még az ősszel, de legkésőbb a tél folyamán sor kerül Köszeg város képviselőtestületének megválasztására. A Nemzeti Egység helyi szervezete mindent el fog követni, hogy ezzel kapcsolatban ne borítsák fel ismét nagy választási küzdelmek a békét, amelynek megőrzésére még soha oly nagy szükség nem volt mint most és ezért a város közönségének hangsúlyos megismerendő a választásokat megelőzően az ügyben Köszeg városában a Nemzeti Egység szervezete a kapott felhatalmazásokhoz képest formális próbaszavazást rendez, s ennek eredménye alapján olyan listát állít, amellyel kiküszöbölhető remélhetőleg a kérdésben minden ellentét. Jelentette, hogy a város pótdóójának kérdésében még a tavasszal eljár a főispánnál, aki megígérte, hogy a város nehéz helyzetére való tekintettel mindent elkövet, hogy a valószínűleg 140%-ban megállapítandó pótdóónak a 100%-on felüli részét az állam vállalja át valamilyen formában. Most, hogy e héten megjött a rendelet, mely Köszeg pótdóóját 137%-ban állapítja meg, azonnal eljár a főispánnál, akinek megnyugtató válasza már meg is érkezett, mert mindent el fog követni, hogy e nehéz és a város polgárságára elviselhetetlen terhet jelentő ügyben segítségére legyen. Jelentette továbbá, hogy ugyancsak megkérte a főispánt a községi lakbérosztály felépítése tekintetében lépéseknek megételére, s bár az államkincstár mai helyzetében momentán ennek megvalósítására sok remény nincs, a főispán mégis megkísérli e tekintetben is a kedvező eredmény elérését. — Ugyancsak jelentette, hogy a szerve-

zeti szabályzatok alapján ezideig 32 olyan közérdekű vagy igazságos ügyben járt el a szervezet, legtöbb esetben a főispánnál, aki legnagyobb megértéssel kezeli és támogatja az összes előterjesztéseket, amelyek magasabb támogatást kívánnak. Az előterjesztett ügyek közül már több ügyben végleges kedvezményes eredményt lehetett elérni.

Közben megérkezett vitéz Marton Béla kíséretével, akiket a választmány elvitt Zoltán Géza üdvözölt meleg szavakkal. Utána vitéz Szabadváry Ferenc mutatott rá arra, hogy a községi Nemzeti Egység szervezetén belül tömörült tagok tisztában vannak azzal az óriási nagy munkával és azzal a hallatlan erőfeszítéssel, amelyekkel a vezér és vezérkara igyekeznek kiemelni az országot a mai nyomorúságos helyzetből, amelyből soha ki nem találhatunk, ha nincs meg az egység. Örömmel köszönti Köszegen e mozgalomnak egyik mozgatóját, lelket, az országos főtitkárt. Reméli, hogy sikerül a kormánynak és a vezérnek különösen azokban a nagy kérdésekben további eredményeket elérni, amelyek elviselhetetlenül nyomják mindennapi életünket: a kartellek uralmának megőrzése, a pénzügy, nemcsak a gazda adósságok, hanem ezzel kapcsolatban az egyéb adósságok rendezésében is türelmes állapotok megteremtése, az álláshalmazások és legújában különösen a katasztrófális gabonárák alakulásának ügyében, amelyet itt a határszélen különösen bántóan érznek a gazdák, mert 2—3 km-rel odább a megszállott Nyugatmagyarországon ötször-hatszor olyan magas árak alakultak ki.

Marton Béla hosszabb beszédet mondott, bár mint jelezte, végtelenül sajnálja, hogy e kedves kis városban az előállott kényserhelyzet folytán nem tartózkodhatik oly sokáig, mint ahogy tervbe vette. Bizalmat és kitartást kér az egész vonalon, ha zafias érzést és belátást. Emberfeletti erővel dolgozik a vezér és mindanyian azon, hogy kivezessék az országot mai katasztrófális helyzetéből. Nem maradhat el a munkának eredménye, csak kéri, hogy az emberek változtassák meg felfogásukat és lássák be, hogy nem lehet kiutat találni, ha e nehéz helyzetben is egymással veszekszenek és fecsérlik el az erőket. Nagy eredmény már az is, hogy biztosítani lehetett hatmilliónyolcszáz métermázsas gabonának és hétszáz métermázsas lisztnek kivitelét s ezzel biztosítva van, hogy feleslegünket ki tudjuk szállítani. Ez persze nem fog oly gyorsan menni ezért kéri a gazdákat, tartsunk ki s ne dobják gabonáikat, ha erre nincs feltétlen szükség, a piacra. Ezen kiviteli eredményeknek az elérése csak úgy volt lehetséges, hogy több vonatkozásban az ipari cikkek vámját fogják leengedni. Ez azonban magával hozza majd, hogy egyes iparcikkeknek is ezzel kapcsolatban már a közel jövőben lényegesen olcsóbbakká kell vániuk. Még egyszer

is kér mindenkit, ne bontsák meg most a harmóniát, tömörüljenek és politizáljanak olyan értelemben, mintha a mai nehéz idők ezt megkívánják, egyetértést, összefogást és felsorakozást a Nemzeti Egység zászlói alá kér.

A nagy tapsal fogadott beszéd után Zoltán Géza bezárta a választmányi ülést.

A választmányi ülés után vitéz Szabadváry Ferenc bemutatta az országos ügyvezető titkárnak a Nemzeti Egység ifjúsági szervezetének helyi vezetőit, majd pedig a cipészszállítási csoport vezetőségét fogadta és megígérte hogy mindent elkövet érdekükben, hogy a szállító csoport, amely tudvalevőleg a tavasszal feloszlottak, ismét megalakulhasson és az állami szállításokból munkát kapjon. Végül pedig kijelentette, hogy a város 137%-os pótdóója ügyében személyesen jár el, hogy minél előbb fel tudjon mutatni kedvező eredményt.

6.50 és 3.50 pengő

(A községi piacon e héten a buzáért 6—7 pengő plusz boletta, a rozsert 3—3.50 plusz boletta. (vásáron 2.25) a zabért 5.50—6 fizettek.)

Nem új magálapítás, hogy a kereszténység rohamos elterjedését isteni származásán kívül a Krisztuskorabeli népek elviselhetetlen szenvedése sietette. A háborúk és békecsinálások ama korbéli szörnyűségeit a történetírásból jól ismerjük. A győzelmek után még a belső háborúban is levágta a győztes párt az ellentáborra az utolsó emberig, amint azt Sulla és Marius harcaiból is tudjuk. Az idegen, legyőzött seregeket pedig részben fölkoncolták, részben örökös rabszolgaságra hurcolták. Ha pedig a legyőzött nép mozdulni mert, a fölkeletet lemészárolták, a foglyokat keresztre feszítették.

Nézünk van-e valami nagy különbség az ókor végének vérengző állatiasága közt és a közt, amit ma a háború öröki "joga" alapján a győzők a legyőzötteken elkövetnek. És van-e igazi különbség az ókori, vagy bár középkori rabszija fűzés közt és azok között a szinte kiirhatatlan vagyoni harácsok és mindenféle bünszolgáltatások közt, amelyekkel az Ur 1919. és 1920. évében Párizsban, Versaillesban, St. Germainban és Trianonban emberkorig tartó időre jórészt barbár népek napszamosaivá és adófizetőivé tették a műveltség magas fokán álló legyőzött népeket.

A legyőzött "kisebbségek" lassu, de folytonos kiforgatása biztosított vagyonukból, megfosztása keresetükből, kizárása a minimális életlehetőségek közül, — vértelen háború, mely modern eszközökkel gyöngíti és pusztítja országunkat. Hát különbözik ez valamit attól lényegében, amit Krisztus előtt elkövettek a győzők és lehet még ezt is kereszténységnek nevezni?

Vértelen háború folyik ellenünk, hogy térdre kényszerítsen bennünket. A revíziót követelő, nemzeti egységben megerősödött magyarság nem kedves a csehek előtt akik ma Franciaországon keresztül Középeurópa diplomáciáját "vezetik". Ahogy a Vix-féle jegyzék átadása után, 1919 tavaszán ölbetett kézzel nézték mint gyöngyiféle nemzeti erőket Kun Béla, épp így ma is szívesen látnák a csehek, ha a világválság által, az agrártermékek olcsó áraval kifosztott magyarság öngyöngítő belső harcokba veszne bele.

Nem és nem veszünk el, még a gazdasági nyomorúság, az elértéktelenedőnek látszó gabona sem szoríthat bennünket arra az útra, amelyet vigyorító ellenségeink vesznek körül, ahova várnak bennünket. Ki kell bírunk nyugalomban, hittel ezeket a lerombolt gabonárákat is, mert tudjuk, hogy az a termelés és fogyasztás világszerte megzavart rendjéből ered, melyek fölött urrá nem lehetünk, de áldozatai sem akarunk lenni.

Olcsó a gabona, de olyan olcsó nem lehet, hogy eltékozzunk érte csonka országunk békés fejlődését, mely tíz év építő munkájával eljutott a revízióhoz. Jövőnkért, minden magyarnak megélhetést, egzisztenciát nyújtó és adó jövő országért, kitartani

Itt járt pénteken vitéz Marton Béla a Nemzeti Egység szervezeteinek országos központi ügyvezető főtitkára, két külön is megkérdeztünk nyilatkozattételre a katasztrófális gabonárákkal kapcsolatban. Válaszában hivatkozott az e tekintetben a községi választmányi ülésen elmondottakra s ezt kiegészítette még a következőkkel. Külön nyomatékosan is felhívom gazdatársaim figyelmét az arra legilletékesebb Kállay Miklós földművelésügyi miniszter felhívására, aki kéri a gazdatársadalmat, hogy aki tudja, tartsa gabonáját és ne dobja piacra. Buzafeleslegünk külföldi elhelyezése biztosítva van. Most az árakat kell oly színvonalra emelnünk, amely a gazda számára biztosítja azt, hogy a termés értékesítésével számításait megtalálhassa. Bizom abban is, hogy a gazda az elmúlt eztenlő csapással ellenére is talpra tud állni, mert ősszel megtörténik a gazda adósságok rendezése.

Köszeg — a nyaralóváros.

Még néhány hét és vége a nyárnak. Elszállnak a vándor-madarak. Elmennek a nyaralók. Elviszik magukkal a napsugarat, a madárdalt a kacagást: a nyárt...

Végleges bucsu előtt vessünk egy pillantást visszafelé. Milyen volt az idei nyár a nyaralás szempontjából? Kérdjük az időjárásnál.

A június elég furcán viselkedett. Eső és eső nap-nap után. A vén Medárd megmutatta, hogy legyen a váton: nem engedett a negyvenből. Föld-ny bizony nem igen lehetett. Mit

